

طراحی مهد کودک با تاکید بر استفاده از فرم هندسی فضا در راستای افزایش خلاقیت فکری کودکان

مهدی امیری یکتا^{۱*}، دکتر امید خبیری^۲

۱- دانش آموخته کارشناسی ارشد مهندسی معماری دانشگاه آزاد صفادشت، (yekta2638@yahoo.com)

۲- استادیار دانشگاه آزاد اسلامی صفادشت، (khabiri74@gmail.com)

چکیده

در این مقاله با مطالعه کتب و مقالات و منابع مربوطه برای طراحی مهد کودک از دو عامل استفاده شده است شامل: شناخت مهد کودک و علایق کودکان به چه نوع فضا و فرم هندسی. طراحی مهد کودک با استفاده فرم هندسی منوط به ضوابط و اصول مهد کودک باشد. هدف فرعی: طراحی مکانی برای آموزش و تفریح و روحیه بخشی و حس جستجوگری در کودکان. هدف کاربردی: طراحی مهد کودک و بهره مندی کودکان از آن و بررسی نتیجه آن در محیط بیرونی. در این تحقیق، ابتدا به وسیله مطالعات کتابخانه ای و اسنادی، مبانی نظری مرتب، مورد بررسی قرار گرفته است، سپس، در مراحل بعدی به وسیله مطالعات میدانی و مشاهده، پرسشنامه‌ای تنظیم شده و ارائه نتایج با استفاده آنالیز نرم افزار مربوطه تهیه و به صورت نمودار ارائه شده است.

واژه‌های کلیدی: مهد کودک، فرم هندسی، فضا، خلاقیت

۱- مقدمه

امروزه دانشگاه افزون بر تولید علم و تأمین نیروی انسانی متخصص، متولی امر تربیت هنرمندان هم هست. باتوجه به جایگاه کیفی هنر و نقش آن در شکل گیری ساختار فرهنگی جامعه، پژوهش و برنامه‌ریزی در زمینه آموزش و تربیت افراد متخصص در این حوزه ضروری به نظر می‌رسد. یکی از راهکارهای پیشنهادی در این باره، دستیابی به روشی مناسب برای بالابردن سطح خلاقیت دانشجویان رشته‌های هنری است. از این رو ارتقای سطح کیفی آموزش و تأمین نیروی انسانی کارآمد، مهم ترین هدف پژوهش حاضر در این زمینه است زیرا نیروهای متخصص خلاق می‌توانند تحولات مورد نیاز را هم در این عرصه فراهم کنند. خلاقیت که طی سده‌های گذشته‌ی یک از مؤلفه‌های مهم اثر هنری و از ویژگی‌های بارز هنرمندان محسوب می‌شده، در دوره معاصر به حوزه‌های مختلف علوم راه یافته است. دیوید بوهم اندیشمند و صاحب نظر مسائل علمی و هنری از شاگردان انیشتین که تأملات بیست ساله خود را درباره وجوه تمایز فرایندهای خلاق از فرایندهای مکانیکی صرف، در کتابی باعنوان "درباره خلاقیت" ارائه کرده، معتقد است: «هنرمند، موسیقی دان، معمار و دانشمند، همه نوعی احساس نیاز اصولی به کشف و خلق یک چیز نو دارند؛ چیزی که جامع، منسجم، هماهنگ و زیبا باشد. از این نقطه نظر شاید اصولاً نتوان بین دانشمند و هنرمند یا بین معمار و موسیقی دان و همه آنها را که به دنبال خلق و نمایاندن چنین چیزی در آثار خود هستند، فرقی قائل شد» (بوهم، ۱۳۸۱).